

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Z. Š.,**
bytem X,

proti
žalované: **Česká advokátní komora,**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2025, č. j. 10.04-000001/25-0002,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala vyslovení nicotnosti, eventuálně zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž jí předseda České advokátní komory neurčil advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu k zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem (dále též „*NSS*“) vedeném pod sp. zn. 2 As 267/2024. Žalobkyně totiž ve své žádosti ze dne 17. 12. 2024 (dále jen „*žádost*“) neuvedla datum doručení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2024, č. j. 15 A 4/2024-33, proti němuž brojila kasační

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

stížností, kterou podala k Nejvyššímu správnímu soudu, neprokázala tedy včasnost podaného opravného prostředku. Žalobkyně rovněž v žádosti neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu, a nesplnila tak podmínku stanovenou v § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“).

Žalobní argumentace

2. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za neurčité, a tudíž nepřezkoumatelné, neboť v jeho výroku není uvedeno, v jaké věci se advokát neurčuje.
3. Dále žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné. Žalovaná ve výroku uvedla, že se neurčuje „advokát k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona o advokacii“, ust. § 18c se přitom týká bezplatné právní služby. Zákon o advokacii podle žalobkyně ani po novele přijaté po nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21 zjevně nepočítá s určením advokáta za úplatu.
4. Právě namítaná absence zákonné úpravy pravidel pro určení advokáta za úplatu představuje jádro žalobní argumentace. Žalobkyně má za to, že žalovaná nebyla oprávněna rozhodnout podle ust. § 18c zákona o advokacii a požadovat splnění podmínek stanovených v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona o advokacii, neboť tato ustanovení nebyla novelou zákona o advokacii účinnou od 1. 1. 2024 dotčena. Žalovaná tak nastavila podmínky pro určení advokáta za úplatu bez zákonného podkladu. Povinnosti však mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Žalobkyně pokládá z tohoto důvodu napadená rozhodnutí za nicotná.
5. Žalobkyně upozorňuje, že v rozhodnutích Městského soudu v Praze, na která žalovaná odkazuje v napadeném rozhodnutí, nebyla vyřešena otázka právního rámce určení advokáta pro „majetné“ žadatele, kteří nemají nárok na bezplatnou právní pomoc, ve stavu po novele zákona o advokacii. Soud rovněž nezvážil předložení věci k posouzení této otázky Ústavnímu soudu. Žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud věc Ústavnímu soudu předložil.
6. Žalobkyně poukazuje na to, že nový formulář *Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu* (§ 18c odst. 4 věta druhá zákona o advokacii), který je přílohou č. 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 120/2018 Sb., obsahuje údaje, jejichž nesplnění je obsahem § 18 odst. 2 zákona o advokacii (ustanovení zástupce soudem a uvedení jmen dvou neúspěšně oslovených advokátů). Žalobkyně zpochybňuje, že tento formulář má oporu v nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21.
7. Žalobkyně taktéž namítá, že žalovaná nevyhověla žádosti i pro její nikoli včasné podání. Dle rozsudku NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 9 As 122/2022-36, však nelze zamítnout žádost žadatele jen na základě skutečnosti, že do uplynutí určité lhůty zbývá jen několik dnů. I v tomto ohledu tedy žalovaná postupovala na základě svévolně stanovených pravidel.
8. Podle žalobkyně žalovaná zatížila řízení vadami, které způsobují nicotnost, resp. nezákonnost jejích rozhodnutí, důsledkem čehož je odepření práva žalobkyně na přístup k soudu dle čl. 36 odst. 1 a práva na právní pomoc dle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Vyjádření žalované

9. Žalovaná považuje podanou žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud v plném rozsahu zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

10. V první řadě poukazuje na to, že předmětný spor je akademického charakteru, neboť řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku městského soudu ze dne 17. 10. 2024, č. j. 15 A 4/2024-33, je již skončeno. Stalo se tak usnesením NSS ze dne 19. 2. 2025, č. j. 2 As 267/2024-29. Žalobkyni tak nemůže jít o ochranu jejích veřejných subjektivních práv. Žalovaná upozorňuje na zásadu *vigilantibus iura*, vyjádřenou též v bodě 12 usnesení NSS ze dne 23. 5. 2024, č. j. 6 Afs 79/2024-20.
11. Žalovaná se dále vyjadřuje k otázce nesplnění podmínky uvedení jmen dvou oslovených advokátů, kteří odmítli poskytnout požadovanou právní službu.
12. Uvádí, že o aktuálních podmínkách určování advokátů (po novele zákona o advokacii) byla žalobkyně poučena v jiném řízení, sdělením žalované ze dne 6. 2. 2024, č. j. 10.32-000052/24-0002. Žalobkyně přesto postupuje stereotypně a podmínky pro určení advokáta neplní.
13. K námitce chybějícího zákonného podkladu pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaná uvádí, že i v mezidobí od vydání nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 44/21 do přijetí novely zákona o advokacii (tedy v době, kdy právní úprava určování advokáta za úplatu skutečně neexistovala) nemohla dle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu aplikovat text zákona dotčený zrušujícím nálezem Ústavního soudu. Novela zákona o advokacii účinná od 1. 1. 2024 potřebnou novou právní úpravu přinesla.
14. Žalovaná cituje § 23 odst. 5 zákona o advokacii a zdůrazňuje, že toto ustanovení je třeba vnímat v souvislosti s ust. § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Trvá na tom, že žalobkyně byla povinna označit alespoň dva advokáty, na které se obrátila se žádostí o poskytnutí právní služby, a osvědčit, že jí poptávanou právní službu odmítli poskytnout. Tuto zákonnou podmínku žalobkyně nesplnila, tedy neosvědčila, že by si nemohla zajistit poskytnutí právních služeb jinak, ve smyslu ust. § 18 odst. 2 zákona o advokacii.
15. Pokud jde o druhý z důvodů napadeného rozhodnutí, žalovaná upozorňuje, že žádost neoznačila za nevčasnou, neboť její včasnost ani nemohla posoudit. Žalobkyně totiž nesplnila (ve formulářové žádosti) stanovenou podmínku uvést, kdy jí bylo doručeno poslední rozhodnutí, tj. rozsudek městského soudu ze dne 17. 10. 2024, č. j. 15 A 4/2024-33. V žádosti uvedla: „datum 6. 12. 2024 jako doručení usnesení Nejvyššího správního soudu, tedy namísto data doručení rozsudku soudu správního, uvedla datum doručení usnesení soudu kasačního.

Ústní jednání

16. Dne 26. 8. 2025 se konalo ústní jednání, k němuž soud předvolal účastníky v souladu s § 49 odst. 1 s. ř. s.
17. Žalobkyně se z jednání omluvila. Důvodem neúčasti je její nesouhlas s tím, že soud neshledal důvody pro předložení věci Ústavnímu soudu a nevyslovil nicotnost napadených rozhodnutí z důvodu neexistence zákonného podkladu. Zopakovala, že zákon nadále neupravuje možnost určit advokáta za úplatu. Jedná se o mezeru v zákoně, která podle ní nebyla odstraněna ani novelou zákona přijatou po již citovaném nálezu Ústavního soudu. Žalovaná proto rozhodovala o jejích žádostech bez zákonného podkladu.
18. Žalovaný se v návaznosti na žalobkyninu omluvu z jednání též omluvil.
19. Protože se účastníci jednání neúčastnili, projednal soud věc v jejich nepřítomnosti (§ 49 odst. 3 s. ř. s.) a rozsudek vyhlásil vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce soudu (§ 49 odst. 12 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Obsah správního spisu

20. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně žádostí ze dne 17. 12. 2024 požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2024, č. j. 15 A 4/2024-33. Žalobkyně výslovně žádala o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu. K vyplněným formulářům Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu žalobkyně vždy připojila přílohu, v níž vyjádřila pochybnost o zákonnosti formuláře a požadavku na uvedení jmen dvou oslovených advokátů, kteří odmítli právní službu ve věci poskytnout.
21. Napadeným rozhodnutím žalovaná žalobkyni neurčila advokáta k poskytnutí úplatné právní služby. Žalobkyně totiž svou žádost nevyplnila řádně, když v ní neuvedla datum zahájení řízení o kasační stížnosti ani datum doručení napadaného rozhodnutí krajského soudu, a tedy neprokázala, zda svou žádost podala včas. Žalobkyně rovněž v žádosti neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu, čímž neosvědčila nemožnost zajistit si právní služby jinak, tj. na smluvním základě. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 24. 1. 2025.

Posouzení věci soudem

22. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jejich vydání (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“). Napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlídnout z moci úřední.
23. Zdejší soud již opakovaně rozhodoval o obdobných žalobách stejné žalobkyně. V nynější věci soud, vycházející ze svých dříve vyslovených závěrů (viz zejm. rozsudky ze dne 20. 5. 2025, č. j. 11 A 128/2024-43, či ze dne 28. 5. 2025, č. j. 9 A 15/2025-43), nenalezl důvod se od svých předchozích rozhodnutí odchýlit, a proto i v tomto případě žalobu neshledal důvodnou.
24. Spornou mezi účastníky je především otázka, zda žalovaná neurčení advokáta oprávněně odůvodnila tím, že žalobkyně neuvedla a nedoložila dva advokáty, kteří žalobkyni odmítli poskytnout požadovanou právní službu.
25. V logice soudního přezkumu by se měl soud nejprve zabývat také namítanou nicotností a nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. S ohledem na to, že posouzení této námítky závisí na vyřešení meritorních otázek, soud na tomto místě prozatím toliko konstatuje, že žádnou z takových vad neshledal. Napadené rozhodnutí není nicotné, je založeno na řádném zákonném podkladě.

K přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

26. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné proto, že v jeho výroku není uvedeno, v jaké konkrétní věci se advokát neurčuje. Dále namítá, že je výrok rozhodnutí vnitřně rozporný. Těmto námitkám soud nepřisvědčil.
27. Podle ustálené judikatury zakládá vnitřní rozpornost výroku nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost. Za nesrozumitelné lze považovat pouze takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze vůbec zjistit, jak správní orgán o věci rozhodl, nebo u

něhož nelze seznat, co je výrok a co odůvodnění, případně též rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, nebo rozhodnutí s nevhodnou formulací výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje (srov. rozsudek NSS ze 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-78, č. 133/2004 Sb. NSS).

28. Žádnou z těchto vad napadené rozhodnutí netrpí. Výrok je totiž neoddělitelnou součástí celého napadeného rozhodnutí, a je proto nutné jeho obsah hodnotit v kontextu celého rozhodnutí. Proto postačí, pokud žalovaná v úvodních pasážích odůvodnění jednoznačně konkretizovala věc, ve které žalobkyni advokáta neurčila. Není pochyb, že ve spojení s odůvodněním napadeného rozhodnutí je výrok dostatečně určitý. Žalobkyni ani nikomu jinému totiž nemohla vzniknout pochybnost o předmětu řízení. Opačný závěr by byl nepřipustně formalistický.
29. Dále soud shledal, že výrok je přehledně oddělen od odůvodnění a je z něho jasné patrné, jak žalovaná o věci rozhodla a kdo je adresátem rozhodnutí. Žalovaná rovněž správně uvedla ustanovení, podle něhož rozhodovala. Žádnou vnitřní rozpornost soud ve výroku napadeného rozhodnutí nespatřuje.
30. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. I přes jeho stručnost v něm žalovaná logicky a srozumitelně zhodnotila všechny podstatné okolnosti vyplývající z žádosti žalobkyně a zasadila je pod konkrétní ustanovení zákona o advokacii. Přezkoumatelně též vyložila, proč žalobkyně konkrétní podmínky pro určení advokáta za úplatu nespĺnila.

K nesplnění podmínek pro určení advokáta

31. Jak již soud uvedl v úvodu, v minulosti se opakovaně zabýval případy, kdy žalobkyně neúspěšně žádala žalovanou o určení advokáta za úplatu (po 1. 1. 2024) a nedoložila jména dvou neúspěšně oslovených advokátů. Žalobkyně v řízeních o těchto dříve posuzovaných věcech uplatnila obdobné žalobní námitky. Její žaloby byly postupně zamítnuty např. rozsudky z 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024-47, z 30. 9. 2024, č. j. 14 A 43/2024-51, z 21. 10. 2024, č. j. 18 A 17/2024-42, z 14. 11. 2024, č. j. 11 A 70/2024-41, z 25. 11. 2024, č. j. 17 A 43/2024-31, z 28. 11. 2024, č. j. 10 A 9/2024-37, z 23. 1. 2025, č. j. 15 A 57/2024-53, a ze 14. 5. 2025, č. j. 18 A 88/2024-51.
32. V zamítavých rozsudcích jednotlivé senáty zdejšího soudu vyčerpávajícím způsobem reagovaly na veškeré argumenty, které žalobkyně vznesla i v nyní projednávané věci. Soud nemá žádný důvod se od svých dříve vyslovených závěrů odchýlit, a proto v tomto rozsudku pouze ve stručnosti shrne podstatu argumentace a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění citovaných rozsudků.
33. Zákon o advokacii stanovuje pro určení advokáta k poskytnutí právní služby několik podmínek, které musí být splněny kumulativně.
34. V první řadě podmínky vyplývají z § 18 odst. 2 zákona o advokacii. Podle tohoto ustanovení *ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí*
- a) právní porady podle § 18a nebo*
b) právní služby podle § 18c.

35. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii pak platí, že *nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.*
36. Podle § 23 odst. 5 zákona o advokacii *byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby za úplatu, hradí jeho odměnu klient podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, nedohodne-li se advokát s klientem jinak.*
37. Z citované právní úpravy tedy vyplývá, že žadatel je k žádosti povinen doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů tehdy, pokud se domáhá určení advokáta jinak, než na náklady státu v případech uvedených v § 23 odst. 3 zákona o advokacii.
38. V daném případě není sporu o to, že žalobkyně požádala o úplatné poskytnutí právní služby, neboť svoji žádost podala na formuláři „Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu“ a ani později v průběhu řízení netvrdila, že by nárokovala právní službu bezplatnou. To nelze dovodit ani z obsahu jejích podání.
39. Poskytnutí právní služby za úplatu bylo do zákona o advokacii vtěleno až novelou – zákonem č. 349/2023 Sb., který nabyl účinnosti 1. 1. 2024. Před tímto datem zákon možnost požádat o ustanovení advokáta za úplatu nezakotvoval. Pokud se jedná o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii za úplatu, náklady stát nenese. A to bez ohledu na to, zda se jednalo o žádost za účelem zastoupení před Ústavním soudem, a nedopadá na ni proto § 23 odst. 3 zákona o advokacii.
40. Bylo tedy povinností žalobkyně splnit podmínku § 18c odst. 3 zákona o advokacii a nejen tvrdit, ale také doložit, že neúspěšně oslovila alespoň dva advokáty (srov. např. rozsudek NSS z 29. 2. 2024, č. j. 7 As 217/2023-28, bod 17). V posuzovaném případě se tato podmínka jeví jako logická. Určení advokáta žalovanou je až krajní možností poté, co žadatel dle § 18 odst. 2 zákona o advokacii nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem a nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak. Situace, v níž by se žadatel, který je schopen (zde navíc i ochoten) si právní služby advokáta zaplatit sám, mohl automaticky obracet na žalovanou bez nějaké vlastní snahy si advokáta obstarat, by účel § 18 odst. 2 zákona o advokacii popírala.
41. Žalobkyně netvrdí, že by tuto podmínku splnila. V přílohách k žádostem naopak žalobkyně konstatovala: „*Jména dvou advokátů, kteří mi odmítli poskytnout požadovanou právní službu, neuvádím [...]*“. Již proto žalovaná nemohla jejím žádostem vyhovět.
42. Soud shrnuje, že žalobkyně požádala žalovanou o určení advokáta za úplatu ve smyslu § 23 odst. 5 zákona o advokacii s tím, že bude hradit jeho odměnu. Z tohoto důvodu se nemohlo jednat o případ hrazení odměny advokáta státem ve smyslu § 23 odst. 3 zákona o advokacii, a žalobkyně tak byla povinna dle § 18c odst. 3 tohoto zákona doložit, že se bezúspěšně pokusila oslovit alespoň dva advokáty. Neboť žalobkyně nic takového nedoložila, ba ani netvrdila, nesplnila podmínky pro to, aby její žádosti mohlo být vyhověno.
43. Žalobkyni nelze přisvědčit, že dosud nebyla soudy vyřešena otázka, zda se novela zákona o advokacii měla, či neměla projevit v § 18 odst. 2 zákona o advokacii za účelem vytvoření právního rámce i pro majetné žadatele. Zdejší soud v mnoha svých rozsudcích potvrdil, že novelizované znění zákona o advokacii výslovně stanoví právní rámec i pro žádosti o určení advokáta pro poskytnutí právní služby za úplatu. Ponechání původního znění § 18 odst. 2

a § 18c odst. 3 zákona o advokacii i po novelizaci podle soudu nepochybně ob stojí. Tato ustanovení nijak nebrání žadatelům domáhat se poskytnutí právní služby, ať již bezplatně, nebo za úplatu. Zákonodárce tak nemusel tyto podmínky nově přehodnocovat či uvádět do souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21. Pokud žalobkyně namítá, že možnost žádat o poskytnutí právní služby za úplatu není výslovně uvedena v § 18 odst. 2, soud na tom nevidí nic nezákonného či snad protiústavního. Právě § 18 odst. 2 písm. b) zákona o advokacii totiž odkazuje na právní služby podle § 18c téhož zákona. Z § 18c odst. 3 je pak zřejmé rozdělení určení advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně a za úplatu. O mezeru v zákoně se zjevně nejedná. Žalobkyně proto nemohla úspěšně namítat, že by se § 18c zákona o advokacii týkal pouze poskytnutí bezplatné právní služby.

44. Soud se proto neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že by si žalovaná sama nastavila podmínky pro určení advokáta za úplatu bez výslovné zákonné úpravy. Podmínky pro určení advokáta vyplývají z § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Požadavek na doložení dvou advokátů, kteří odmítli právní službu poskytnout, vyplývá přímo ze zákona. Soud tak neshledal, že by došlo k zásahu do práva žalobkyně na soudní ochranu podle čl. 36 Listiny.
45. Soud tedy již opakovaně uvádí, že povinnost uvést v žádosti jména dvou advokátů, kteří odmítli žadateli právní službu poskytnout, nepovažuje za protiústavní. Jde naopak o logický a přiměřený požadavek, jak již uvedl výše. Soud proto neshledal důvod k předložení věci Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Ostatně ani sama žalobkyně neuvádí žádné konkrétní a srozumitelné důvody, proč by znění zákona o advokacii provedené novelou č. 349/2023 Sb. mělo být v rozporu s ústavním pořádkem. Soudu není zřejmý důvod, pro který žalobkyně svými opakujícími se žádostmi setrvale zatěžuje žalovanou, aniž by se řádně a věrohodně pokusila si nejprve právní pomoc za úplatu obstarat sama.
46. V návaznosti na již konstatované soud opakuje, že napadené rozhodnutí netrpí žádnou z vad, které by mohly způsobovat jeho nicotnost (§ 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Žalobkyně za důvod nicotnosti považuje absenci zákonného podkladu pro rozhodnutí žalované. Zákon o advokacii dle žalobkyně neobsahuje žádné ustanovení pro určení advokáta za úplatu. Soud však došel k závěru, že v daném případě existuje zákonný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí. Je jím shora citovaná právní úprava obsažená v zákoně o advokacii, podle které žalovaná rozhodla o žádosti o určení advokáta (viz výše).
47. Soud proto uzavírá, že žalobkyně nesplnila výše uvedenou zákonnou podmínku pro určení advokáta žalovanou, již proto neposuzoval (z důvodu procesní ekonomie), zda ob stojí i druhý důvod nevyhovění žádosti spočívající v neprokázání včasného podání žádosti.

Závěr a náklady řízení

48. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto soud II. výrokem rozhodl, že na náhradu nákladů řízení nemá právo. Žalovaná byla ve věci plně úspěšná, avšak nevznikly jí žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti. Proto jí soud jejich náhradu III. výrokem nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.